

Vui hưởng Christ là thực tại Của lễ hòa bình tại bàn Chúa để trình bày toàn bộ bức tranh về gia tế của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Lê. 3:1-17; 7:11-38

- I. Của lễ hòa bình tượng trưng cho Christ là sự hòa bình của chúng ta với Đức Chúa Trời để chúng ta vui hưởng Ngài với Đức Chúa Trời và với con người trong sự tương giao và vui mừng—Lê. 3:1-17; Dân. 10:10; Phục. 27:7:**
- A. Của lễ hòa bình được ứng nghiệm chủ yếu là trong việc chúng ta vui hưởng Christ tại bàn Chúa khi bẻ bánh nhớ Ngài và trong việc dâng Christ lên Cha để thờ phượng Cha—Mat. 26:26-30.
- B. Của lễ hòa bình là hình bóng Cựu Ước về buổi nhóm bàn Chúa:
1. Tại bàn Chúa, các tín đồ vui hưởng Christ là của lễ hòa bình cho sự tương giao của họ với Đức Chúa Trời và với nhau; họ vui hưởng Christ trước mặt Đức Chúa Trời Cha; không có sự thờ phượng Cha trong buổi nhóm bàn Chúa thì việc dâng của lễ hòa bình cho Đức Chúa Trời không thể được ứng nghiệm cách trọn vẹn—Lê. 7:14-21, 28-34.
 2. Chúng ta nên thực thi buổi nhóm bàn Chúa theo hai phần:
 - a. Trong phần đầu của buổi nhóm, mọi lời ngợi khen của chúng ta nên tập trung vào Christ, và chúng ta nên chúc tụng Ngài bằng những lời nói tốt về thân vị và công tác của Ngài—Hê. 13:15; Thi. 8:2; 48:1; 50:23; 116:17; Khải. 5:13.
 - b. Trong phần sau của buổi nhóm, chúng ta nên tập trung lời ngợi khen của mình vào Đức Chúa Trời Cha; tốt nhất là dành một phần ba hoặc hai phần năm thời gian để thờ phượng Cha—Mat. 26:26-30; Hê. 2:12.
 3. Là thực tại của của lễ hòa bình, Christ mà chúng ta vui hưởng tại bàn Chúa là để chúng ta tạ ơn Cha (Lê. 7:12-15) và cũng là để thề nguyện với Ngài (cc. 16-18):
 - a. Một mặt, chúng ta dâng mình cho Chúa với sự tạ ơn bằng cách cầu nguyện: “Chúa ơi, con yêu Ngài, vì thế, con dâng mình cho Ngài”; điều này tốt nhưng quá chung chung và ra từ cảm xúc của chúng ta.
 - b. Mặt khác, chúng ta có thể dâng mình cho Đức Chúa Trời với lời thề nguyện lạc ý bằng cách cầu nguyện: “Chúa ơi, con ở đây để thề nguyện với Ngài; con dâng mình cho Ngài và gả con cho Ngài; con muốn chỉ thuộc về Ngài dù bất cứ điều gì xảy ra, hay dù con có cảm thấy thế nào”; tất cả chúng ta cần là những người được gả cho Christ vì sự khôi phục của Ngài; việc dâng lời thề nguyện như thế là điều gì đó ra từ ý chí, mạnh mẽ hơn và sâu sắc hơn.
 4. Sự vui hưởng của lễ hòa bình này là kết quả ra từ của lễ thiêu, của lễ bột mịn, của lễ chuộc tội và của lễ chuộc sự mắc lỗi.
 5. Sự vui hưởng Christ làm bốn của lễ này của chúng ta này đưa đến một kết quả—vui hưởng Christ là của lễ hòa bình để chúng ta có sự tương giao với Đức Chúa Trời và với các đồng tín đồ.
- II. Của lễ hòa bình có thể là các động vật khác ra từ đàn bò hoặc chiên, hoặc đực hoặc cái—3:1:**

- A. Các loại của lễ hòa bình khác nhau tượng trưng cho các tình trạng vui hưởng Christ khác nhau của người dâng.
 - B. Trong câu 1, con đực tượng trưng cho sự vui hưởng Christ của người dâng là mạnh mẽ hơn trong khi con cái tượng trưng cho sự vui hưởng Christ của người dâng là yếu hơn—đc. 1 Phi. 3:7.
- III. Là của lễ hòa bình của chúng ta, Christ không ti vết, không có tội lỗi và sự quá phạm—Lê. 3:1; Hê. 9:14; 1 Phi. 1:19; 2 Cô. 5:21; Hê. 4:15.**
- IV. Việc rảy huyết của của lễ hòa bình lên trên và chung quanh bàn thờ (Lê. 3:2, 8, 13), nơi mà người dâng đang đứng, hàm ý rằng huyết là vì sự bình an trong lương tâm của người dâng, cho người sự bảo đảm rằng tội phạm của người đã được rửa sạch (Hê. 9:14b)**
- V. Là của lễ hòa bình, Christ là dành cho sự tương giao và vui hưởng của năm nhóm người: Đức Chúa Trời, thầy tế lễ phụng sự, tất cả các thầy tế lễ (tập thể tế lễ), người dâng, và hội chúng gồm những người được tẩy sạch:**
- A. Mỡ và bộ lòng của con sinh là phần thuộc về Đức Chúa Trời—Lê. 3:3-5:
 - 1. Mỡ tượng trưng cho các sự phong phú bề trong của Christ là sự dư dật của sự sống để làm thỏa mãn Đức Chúa Trời theo vinh hiển Ngài, còn bộ lòng tượng trưng cho sự mềm mại, nhỏ bé và quý báu của những gì Christ là trong phần bề trong của Ngài hướng về Đức Chúa Trời (đc. Phil. 1:8; Gi. 7:3-18) để làm thỏa mãn Đức Chúa Trời, là điều chỉ có thể được Đức Chúa Trời hiểu rõ và quý trọng.
 - 2. Việc thiêu mỡ và bộ lòng của của lễ hòa bình để làm của lễ dùng lửa dâng lên cho Đức Giê-hô-va (Lê. 3:3-5, 9-11, 14-16) hàm ý rằng Đức Chúa Trời mới là Người vui hưởng trước nhất, vui hưởng phần đầu tiên và tốt nhất của của lễ hòa bình.
 - B. Bốn loại bánh và bắp đùi bên phải để làm của lễ dâng giờ lên là phần dành cho các thầy tế lễ phụng sự—7:14, 32-34.
 - C. Cái ức để làm của lễ đưa qua đưa lại là phần dành cho tất cả thầy tế lễ—cc. 30-31, 34.
 - D. Phần xác, hay phần thịt, của của lễ, là phần dành cho người dâng—cc. 15-18.
 - E. Phần thịt còn lại của gia súc, có tình trạng tinh sạch thì dành cho cả hội chúng—cc. 19-21:
 - 1. Sự vui hưởng Christ là sự hòa bình của chúng ta phải được giữ khỏi mọi điều không tinh sạch, và Christ là của lễ hòa bình nên được ăn bởi người tinh sạch—c. 19; 1 Cô. 11:28.
 - 2. Một người không tinh sạch mà dự phần Christ là sự hòa bình, như ở tại bàn Chúa sẽ bị gạt ra khỏi sự tương giao của sự vui hưởng Christ—Lê. 7:20-21; 1 Cô. 10:16-17.
 - 3. Một người tội lỗi như vậy nên bị cắt bỏ khỏi sự tương giao tại bàn Chúa—đc. 5:13b.
 - 4. Cũng vậy, sự dơ bẩn của sự chết làm hỏng ý nghĩa vui hưởng Christ của Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời ghét sự chết và không muốn nhìn vào bất cứ điều gì liên quan đến sự chết—Lê. 7:24.
 - F. Chúng ta, những người nhận Christ là của lễ hòa bình, phải dâng phần tuyệt diệu nhất của Christ (mỡ) cho Đức Chúa Trời để Ngài thỏa mãn, phần yêu quý nhất của Christ trong sự phục sinh của Ngài (cái ức là của lễ đưa qua đưa lại)

và phần mạnh nhất của Christ trong sự thăng thiên của Ngài (bắp đùi bên phải là của lễ dâng giơ lên) để những người phụng sự vui hưởng (cc. 29-34; Xuất. 29:26-28); trong sự vui hưởng Christ là của lễ hòa bình, Đức Chúa Trời đã phân định khả năng yêu thương và quyền năng làm mạnh mẽ của Christ cho chúng ta, tức các thầy tế lễ Tân Ước (1 Phi. 2:5, 9; Khải. 1:5-6; 5:10), để làm phần hưởng đời đời của chúng ta hầu chúng ta vui hưởng khi phụng sự Đức Chúa Trời.

G. Trong Tân Ước, không có giáo phẩm và cũng không có giáo dân (xem Khải. 2:6 và chú thích 1); do đó, mọi tín đồ trong Christ phải là những thầy tế lễ phụng sự, tập thể tế lễ, những người dâng, và hội chúng.

VI. Không ăn mỡ hàm ý rằng phần tốt nhất của Christ là để Đức Chúa Trời thỏa mãn; không ăn huyết hàm ý rằng huyết của Christ mà Ngài đã đổ ra cho sự cứu chuộc của chúng ta hoàn toàn thỏa mãn các đòi hỏi về sự công chính, thánh biệt và vinh hiển của Đức Chúa Trời—Lê. 3:17; đc. Sáng. 3:24; Hê. 10:19-20; Khải. 22:14:

A. Vì vậy, trong vũ trụ chỉ có huyết của Jesus là có thể ăn uống được đối với tín đồ Ngài—Gi. 6:53-56 và chú thích 2 của c. 54.

B. Ăn uống bất kì huyết nào khác sẽ làm cho huyết của Christ trở nên tầm thường—Hê. 10:29 và chú thích 3.

C. Huyết của Christ thỏa mãn các đòi hỏi công chính của Đức Chúa Trời, duy trì vị trí thánh biệt của Đức Chúa Trời và gìn giữ vinh hiển của Đức Chúa Trời, tức phẩm giá được biểu lộ của Ngài.

VII. Chiên con tượng trưng cho người dâng vui hưởng Christ trong sự hoàn hảo và vẻ đẹp của Ngài (Lê. 3:7), trong khi dê (c. 12) tượng trưng cho người dâng không vui hưởng Christ nhiều trong sự hoàn hảo và vẻ đẹp của Ngài nhưng vui hưởng việc Ngài đã được làm cho trở nên tội thay cho chúng ta (2 Cô. 5:21).

VIII. Của lễ hòa bình là một loại của lễ thiêu (Lê. 3:9-11; 1:9, 13, 17) để làm thực phẩm cho Đức Chúa Trời hầu Ngài thỏa mãn và vui hưởng.

IX. Của lễ hòa bình thì căn cứ trên sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời trong của lễ thiêu (6:12); theo trình tự của các của lễ được trình bày trong Lê-vi Kí 1:1—6:7, của lễ hòa bình cũng là kết quả ra từ sự vui hưởng của Đức Chúa Trời và con người trong của lễ bột mịn; nếu muốn vui hưởng Christ là sự hòa bình cách thực tiễn hàng ngày thì trước hết chúng ta phải nhận Ngài là của lễ thiêu để thỏa mãn Đức Chúa Trời rồi chúng ta phải ăn Ngài là của lễ bột mịn, vui hưởng Ngài là thực phẩm của chúng ta.

X. Trình tự của năm của lễ trong Lê-vi Kí 1:1—6:7 là dựa theo kinh nghiệm thực tiễn của chúng ta, trong khi trình tự trong 6:8—7:38 là dựa theo bức tranh tổng thể về gia tế của Đức Chúa Trời:

A. Theo trình tự các của lễ trong Lê-vi Kí 6:8—7:38, của lễ hòa bình cũng dựa trên của lễ chuộc tội và của lễ chuộc sự mắc lỗi, khi nan đề tội và sự quá phạm của chúng ta được giải quyết bởi Christ là của lễ chuộc tội và của lễ chuộc các sự mắc lỗi, và khi Đức Chúa Trời và chúng ta được thỏa mãn với Christ là của lễ thiêu và của lễ bột mịn thì chúng ta có thể dâng Christ là của lễ hòa bình cho Đức Chúa Trời vì sự vui hưởng hỗ tương trong hòa bình.

B. Trong lòng của Đức Chúa Trời và trong khao khát của Ngài, Đức Chúa Trời muốn Christ trở nên bốn loại của lễ cho chúng ta—của lễ thiêu, của lễ bột mịn, của lễ chuộc tội và của lễ chuộc sự mắc lỗi—để chúng ta có thể vui hưởng

Christ là sự hòa bình với Đức Chúa Trời trong mọi cách; việc Christ trở nên bốn của lễ này cho chúng ta sẽ tổng kết trong sự hòa bình giữa Đức Chúa Trời và dân của Đức Chúa Trời, sự hòa bình này đơn giản là chính Christ—Êph. 2:14.

- C. Cuối cùng, sự vui hưởng Christ là mọi của lễ, đưa đến kết quả là của lễ hòa bình, và sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới là của lễ hòa bình chung cuộc (*Giê-ru-sa-lem* nghĩa là “nền của sự bình an”), mà trong đó chúng ta vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất là sự bình an (Phil. 4:7, 9) cho đến đời đời.
- D. Vì vậy, các quy định, các luật lệ, về các của lễ là bản kí thuật về toàn thể gia tể của Đức Chúa Trời.